

Officerer de militære Titler, og i det Hele at give Forpleiningskorpset en militær Organisation ligesom andre Korps i Armeen, hvorimod Mindretallet, som dets Ordfører uden Tvivl vil forklare, har ønsket at bibeholde de samme eller noget lignende Titler som dem, der hidtil have været i Brug i Forpleiningsvæsenet. Det er dette i og for sig underordnede Spørgsmaal, der har gjort, at Flertallet og Mindretallet have skilt sig ad og hvert formuleret sit Forslag. De to Forslag, der foreligge fra Flertallet og fra Mindretallet, ere saaledes at betragte som i alt Bøjstentligt det samme Forslag, kun med den ene Forskjel, at Mindretallet ønsker at bibeholde de nuværende Titler for Forpleiningsvæsenets Embedsmænd, hvorimod Flertallet i Overensstemmelse med Krigsministeriet og Chefen for Forpleiningsvæsenet har ønsket at gennemføre den militære Organisation og de militære Titler. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Flertallets Forslag til Thingets Velvillie.

Carstensen: Den ærede Ordfører for Flertallet har saa klart præciseret Forskjellen imellem Flertallets og Mindretallets Forslag, at jeg kun med ganske faae Ord behøver at rekapitulere, hvad det dreier sig om. Vi ere fuldstændig enige med Hensyn til hele Ordningen, hele Organisationen af Intendanturkorpset, og i Følge Mindretallets Forslag kan altsaa ogsaa den militære Ordning af hele Korpset sættes i Værk. Spørgsmaalet er kun, hvorledes man skal betegne de Officerer eller med Officerer Sideordnede, som kommer til at fungere i Intendanturen. Det ærede Flertal mener i Overensstemmelse med Intendanturkorpsets Chef og, efter hvad jeg nu hører af den ærede Ordfører for Flertallet, i Overensstemmelse med Krigsministerens Ønske, at man skal gaa over til rent militære Titler. Smidlertid har jo det af den ærede Krigsminister forelagte Forslag ikke disse Titler, og Mindretallet frygter, at det vil give en Uklarhed, som kan have sine store Ulemper, at indføre dem. Det er en Kjendsgjerning, at jo mindre Øvelsen og jo kortere Uddannelsen er, desto simplere maa Forholdet være, desto lettere maa Alle kunne forstaa, hvem de have at gøre med. Vi have her til Lands aldrig brugt rene Kombattanttitler eller Titler fra den aktive Hær til Hærens administrative Embedsmænd. Vi vilde her altsaa komme ind paa noget Nytt. Havde vi mange Naars Uddannelse i vor Hær, kunde man jo vente at blive vant dertil for Krigs Udbrud, men da vor Øvelsestid er meget kort, vil

man i Hæren kunne have Vanskelighed ved at forstaa, om man staar overfor en Kombattant eller en Ikke-Kombattant, naar Flertallets Forslag følges. De enkelte Embedsmænd i Intendanturkorpset, som have været Officerer, kunne tænkes i enkelte Tilfælde at ville blive fristede til at gribe ind, hvor de ikke skulle gribe ind, og der kan derved komme Kompetencestridigheder, hvorimod Mindretallet ikke ser, hvilke Ulemper der kunne fremkomme, ved at Intendanturens Embedsmænd ligesom hidtil have administrative Titler. Ser man hen til andre Steder, er det vel, som det er blevet indført af Flertallet, Tilfældet, at man flere Steder har indført militære Titler for administrative Embedsmænd. I den Henseende er det rigtig, at i Frankrig kaldes man dem général, colonel, capitaine o. s. v., men med et Tillægsord, som tydeligt og klart betegner, at de ikke ere rent militære Embedsmænd; man spier til General, Oberst, Kaptain o. s. v. i det Hele i Frankrig Tillægsord for administrative Embedsmænd, hvorved man betegner, at Vedkommende ikke er Kombattant. Hvad angaar det Land, som har vaakt Opstigt i hele Verden ved sin Intendanturs fortrinlige Ordning i sidste Krig, nemlig Tyskland, betegner man der de militære Embedsmænd med Titler, svarende til deres Virksomhed, man har ikke gjort Brud paa Traditionen i den Henseende. Det Ønske, der kan tale for at indføre Kombattanttitlerne og derved indføre Uklarhed i Forholdet er efter Mindretallets Anskuelse, at de Paagældende da ville blive fastere stillede overfor de Menige, overfor deres Undergivne, og at man derigjennem vilde indføre en militær Organisation, som den ærede Ordfører sagde, men den militære Organisation er efter Mindretallets Mening ikke afhængig af Betegnelserne. Naar man, som Mindretallet foreslaar, gaar til at sideordne Embedsmændene med Officerer af de forskjellige Grader og Klasser, vil deres Stilling være af den Bøjstent, at Titlerne ikke ville bringe nogen som helst Vanskelighed med Hensyn til den rent administrative Ordning, med Hensyn til Spørgsmaalet om at gennemføre en militær Organisation, og hvad angaar det, at der i Lovforlaget staar „sideordnet med General, Oberst o. s. v.“, er det jo ikke noget Nytt i andre Lande; men det bruges som omtalt f. Ex. i Frankrig i meget stor Udstrækning. Og det er heller ikke noget Nytt her til Lands. Den sidste Lov om Søværnets Ordning har fuldstændig gennemført det, fordi man ønskede at give Intendanturkorpset, Haandværkerkorpserne og lignende Korps